

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Alijs oculis homines à Deo, aljs ab hominibus aspici.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

non in hoc iustificatus sum, ait Apostolus. Et Ecclesiastes: Sunt iusti atque sapientes, & opera eorum in manu Dei: & tamen nescit homo, utrum amore an odio dignus sit: sed omnia in futurum servantur incerta, eò quòd uniuersa aequè eueniant iusto & impio, bono & malo, mundo & immundo, immolanti victimas, & sacrificia contemnenti. Sicut bonus, sic & peccator: ut periurus, ita & ille qui verum deierat.

Ita sanè est, nemo scire potest, quid alter cogitet, aut in peccatore clausum gerat. Quanto autem minùs quis scire potest ea, quæ sibi Deus seruauit, aut in consilio suo statuit? Nihilominus sicut Princeps nonnumquam fido sibi homini secreta animi sui pandit, ita & Deus subinde amicis suis futura occultaque reuelauit. Quàm multis antè annis Noè diluuium prædixit? Quàm clarè Abrahamo patefecit interitum Sodomitarum? Num celare poterit Abraham, qua gesturus sum? ait. Quàm disertè Elifæus dixit ad Giezi: Unde uenis Giezi? Nonne cor meum in presenti erat, quando reuersus est homo de curru suo in occursum tui? Quàm seuerè Petrus sacrilegum manifestauit illis uerbis: Anania cur tentauit satanas cor tuum mentiri te Spiritui sancto, & fraudare de pretio agri? Prophetis & Patriarchis in veteri testamento, Apostolis & Sanctis in nouo testamento, quot futura Deus, quàm occultas res non aperuit? Nimirum sciebat eos non curiositate gauisuros, aut triumphaturos uanitate, sed scientia illa reuerenter, atque ad hominum utilitatem vsuros. Confiteor tibi, Pater, Domine cali & terra, quia abscondisti hæc à sapientibus & prudentibus, & reuelasti ea paruulis, ait Seruator. Talem paruulum, cui Deus multa reuelauit, non superbè ea iactanti, sed ostendenti, cum simplicibus esse sermocationem eius, adducam, ut ab eo discamus, quo pacto bellum sit finiendum, & pax impetranda, orando potiùs, quàm dimicando: maior enim spes est in uotis, quàm in armis.

Tempore Constantini Imperatoris habuit S. Antonius Magnus discipulum, in Thebaide, Paulum nomine, qui ob animi sinceritatem & candidos mores, Paulus Simplex fuit appellatus. De quo Græci in Menologio, & Cardinalis Cæsar Baronius, in Martyrologio die 7. Martij, Abbas autem Anhusanus die 20. Iulij, meminerunt, & in uitis Patrum p. 1. plura referuntur. Hic Paulus Simplex, post diuturnam vitam asceticam, post ieiunia graui-

Eccl. 9. 6.

II.

Gen. 6. 13.
Gen. 18. 17.
4. Reg. 5. 25.

Act. 5. 3.

Matth. 11. 25.

Prou. 3. 32.

III.

Abbas Anhusanus. part. 2. Stemmatio

Christi die
20. Iulij ex
lib. doctr.
PP. num. 15.

Martin. Del-
rio. Com-
ment. in Me-
deam. v. 233.
& lib. 1. Disq.
cap. 3. q. 4.

lima, post assiduas orationes, vigiliis, corporis asperitates, sub S. Antonio Magno, ita profecit, vt *Angelis & hominibus spectaculum*, & velut continuum quoddam miraculum esset. Est in Hispania quoddam genus hominum, quod *Zaburis* vocant, *Lycæorum* rē diceret. Nam ex hac gente fuit Anno 1575. Madriti puer, qui totius familiæ ritu in penitis terræ visceribus abdita, venarum, metallorum thesauros, sub sarcophagis sita cadavera, potuit videre; immò & quid quisque comedisset, clarè in stomacho viuientium aspiciebat. Sed isto vel coniecturis id, vel dæmonis arte assequebantur. *Paulo Simplici* Deus eam gratiam diuinitus dedit, vt cuiusque obuij cor, & conscientiam, æquè ac vultum, dignosceret. Indieta erat aliquando vel festi, vel alterius necessitatis causa publica oratio, ad quam cum magna vndique multitudo Christianorum confluere, sedit ille ad limen templi, vt videret, quo quisque animo, aut qua conscientia præditus templum adiret? Hic rem audite mirandam. Plerosque videbat vultu radiante, iubarque maius aut minus, prout cuiusque precandi ardor maior, minorue erat, stellæ instar, diffundente. Quin & Angelum custodem vniuseuiusque hilari ac iucunda facie comitantem cernebat. Inter mediam autem turmam, vnum conspiciebat, vulgò dignum fortasse, in quem, ob vestium splendorem, ac officij, generisque dignitatem, ceteri omnes oculos conijcerent, digitoque, velut Hesperum, ostenderent. Sed o quàm alij sunt oculi diuini ab humanis? Vestis potest homines fallere, *Deus* autem *eorum intruetur*, & talem vnumquemque videt, qualis est, non qualis apparet. Quo pacto & *Paulus Simplex* huac conspexit in templi ingredientem, Deo illi virtutem largiente interiora eius intuendi. Itaque alij aspiciebant illum candida fronte, roseis genis, pendulis capillis acu crispatis, compta barba, cristato pileo, pallio purpurato, veste simbriata, ocreis candidis, chirotheculis odoratis, & sine dubio, magno famulorum comitatu pomposum, cui ceteri de via cedebant, pileum deponebant, genu flectebant, & quem non pauci felicem beatumque prædicabant. Talis erat ille in oculis vulgi. At qualis in conspectu Dei esset, videbat *Paulus Simplex*. Non enim perinde huius illi facies exsplendescere, vt ceterorum, videbatur, sed vultu totus ater ceterisque omnibus membris

bris niger & squallidus Maurum referebat. Circa illum fremebant ouantes cacodæmonum cateruæ, catenis vinctum tenentes, quorum vnus ceteris immanior, illum capistro per nares traiecto frænabat, atque in templum more inmenti, agebat. Ceterum Angelus custos illius, non eum, vt reliquos, læto vultu, ponè comitabatur, sed longo interuallo, decussatis in crucis formam Brachijs, oculisque in cælum tendentibus gemebundo similis sequebatur.

O fallax munde, quoties ipse falleris? quàm longè alia iudicia sunt Numinis, & alia hominis! Isti quos populus metuit, quos palpat, quos pænè adorat, quantis sæpe vinculis constricti circumducuntur? Quàm grauitè decipiunt aspicientes? immò quàm se ipsos crudeliter decipiunt? Eant; ansati, gladiati, purpurati incedant, & hominibus gloriosi videantur; longè tamen alij sunt in conspectu Angeli sui, in oculis Sanctorum, ante Dei tribunal. Nempe tales, qualem Ioannes vidit, qui vidit *mulierem* Act. 17. 34 *sedentem super bestiam coccineam, plenam nominibus blasphemia, habentem capita septem, & cornua decem, dum septem peccatis capitalibus se contra Deum erigit, & decem illius præcepta arietat. Talis anima est mulier quæ erat circumdata purpura & coccino, & inaurata auro, & lapide pretioso, & margaritis, habens poculum aureum in manu sua plenum abominatione, & immunditia fornicationis eius. Talem Deus Ioanni, talem Paulo Simplici, tales quotidie Angelis ostendit peccatores. Ab alijs quidem scelera illorum possunt nesciri, à Deo occultari non possunt, qui est vbique, in quo ipsi viuunt, mouentur, & sunt. Homines in facie, Deus videt in corde. Nihil eum latet, nulla creatura est in oculis eius inuisibilis. Omnia nuda & aperta sunt oculis eius. Non videt te pater tuus, non videt magister, non superior, non magistratus tuus, qui si te videret, non peccares: at videt te Creator, videt Redemptor, videt te Angelus, videt te tota curia cælestis, vident illi qui te, coram toto mundo, iudicabunt, & peccare audes? & non erubescis? Quin vel coram Confessario, vno, homine, peccatore, qui nihil audet vulgare, erubescis confiteri sceditates tuas; at facere fœda, vidente Angelo custode & ingemiscente; mancipare te diabolo, mille catenas injicienti, tibi nullus est pudor? Quia homines nesciunt,*